

iber:Camera



Concert inaugural

Arcadi Volodos
piano

Schubert
Rakhmàninov
Scriabin

DESDE



1924

RAMÓN BILBAO

DIMECRES 24 D'OCTUBRE DE 2018, 20.30H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Arcadi Volodos torna al repertori que el va fer cèlebre. Rakhmàninov i Scriabin adquireixen una sonoritat i coloració úniques a les seves mans. En aquesta ocasió, a més, ens regala un arranjament compost per ell mateix sobre la Romança núm. 7, op. 21 de Rakhmàninov.

AVÍS IMPORTANT / AVISO IMPORTANTE / IMPORTANT NOTICE



Per gaudir de la música necessitem: SILENCI

Para disfrutar de la música necesitamos: SILENCIO

To enjoy the music we need: SILENCE

SI US PLAU / POR FAVOR / PLEASE



Contingueu els estossecs

Contengan la tos

Contain your coughs



Mòbils apagats

Móviles apagados

Mobile phones switched off



Alarmes desconnectades

Alarmas desconectadas

Alarms disconnected

Moltes gràcies / Muchas gracias / Many thanks

IN MEMORIAM

Concert dedicat a la memòria de l'artista i amic d'Ibercamera Lluís Clapés (1945-2018), que va dissenyar la portada del llibre de la 35a Temporada.

Arcadi Volodos, piano

Franz Schubert (1797 – 1828)

Sonata per a piano núm. 1 en mi major, D. 157 (1815)

— Durada aprox. 20'

I. Allegro ma non troppo

II. Andante

III. Menuetto (Allegro vivace)

6 Moments musicaux op. 94, D. 780 (1828)

— Durada aprox. 27'

I. Moderato (Do major)

II. Andantino (La bemoll major)

III. Allegro moderato (Fa menor)

IV. Moderato (Do sostingut menor)

V. Allegro vivace (Fa menor)

VI. Allegretto (La bemoll major)

— Durada total aprox. 47'

Serguei Rakhmàninov (1873 – 1943)

Preludi núm. 2 en do sostingut menor, op. 3 (1892)

Preludi núm. 10 en sol bemoll major, op. 23 (1901–03)

Preludi núm. 10 en si menor, op. 32 (1910)

Romança núm. 7, “Zde’s khorosho”, op. 21 (1900–02)
(arranjament Volodos)

Sérénade núm. 5 en si bemoll menor, op. 3 (1892)

Études-tableaux núm. 3 en do menor, op. 33 (1911)

Aleksandr Scriabin (1871 – 1915)

Mazurka núm. 3, op. 25 (1899)

Deux morceaux núm. 2,
“Caresse dansée”, op. 57 (1908)

Trois morceaux, núm. 2, “Enigme”, op. 52 (1907)

Flammes sombres, op. 73 (1914)

2 Poèmes, núm. 2, “En rêvant, avec une grande
douceur”, op. 71 (1914)

Vers la flamme, op. 72 (1914)

— Durada total aprox. 42'

Cap al futur
amb la música.



ARCADI VOLODOS PIANO

Nascut a Sant Petersburg, Arcadi Volodos inicià els seus estudis musicals amb lliçons de cant i direcció. Començà la carrera com a pianista l'any 1987 al Conservatori de la seva ciutat natal, abans de continuar els estudis avançats al Conservatori de Moscou amb Galina Egiazarova i posteriorment a París i Madrid.

Des del seu debut a Nova York l'any 1996, Volodos ha actuat arreu del món en recital i amb les orquestres i directors més importants en l'àmbit internacional. Ha col·laborat amb la Berliner Philharmoniker, l'Orquestra Filharmònica d'Israel, Nova York i Munic, l'Orquestra Reial del Concertgebouw i ha estat dirigit per Lorin Maazel, Valery Gergiev, Zubin Mehta i Jukka-Pekka Saraste, entre altres.

Des que va començar la seva carrera, els recitals de piano han jugat un paper central en la vida artística del pianista. El seu repertori inclou obres importants de Schubert, Schumann, Brahms, Beethoven, Liszt, Rakhmàninov, Scriabin, Prokófiev i Ravel, juntament amb peces menys interpretades de Mompou, Lecuona i Falla. Volodos és un habitual a les sales de concert més prestigioses d'Europa, on hi apareix amb freqüència. Des del seu primer recital al Carnegie Hall de Nova York, publicat per Sony Classical l'any 1999 i guardonat amb el premi Gramophone, el pianista ha enregistrat una sèrie d'àlbums aclamats per la crítica. Les seves gravacions inclouen reveladores interpretacions de les *Sonates* de Schubert i peces per a solista de Rakhmàninov, així com actuacions en directe amb la Berliner Philharmoniker del *Concert per a piano número 3* de Rakhmàninov, dirigit per James Levine, i el *Concert per a piano número 1* de Txaiovski, dirigit per Seiji Ozawa.

Arcadi Volodos va debutar a la Temporada Ibercamera l'any 2000. Aquesta és la seva novena actuació.

PAISATGES PIANÍSTICS AMB VOLODOS

Arcadi Volodos ens porta per paisatges pianístics molt diversos però que tenen en comú la paleta infinita de subtilitats amb què van ser compostos i el profund treball sonor que exigeixen al seu intèrpret.

Franz Schubert (1797 – 1828)

Partim de l'obra que s'ha catalogat com la primera Sonata de Franz Schubert. Es diu que va quedar incompleta, perquè la forma del tercer temps podia donar peu a un quart moviment, segons els cànons de l'època, encara que no deixés cap rastre escrit que ho indiqui. També es relaciona amb la *Sonata D. 154*, de la qual hi ha un *allegro* en mi major que va ser compost l'11 de febrer del 1815 i que va quedar inacabat, cosa que fa pensar que podria ser una primera versió del primer temps de la *D. 157*, que està datat al manuscrit autògraf entre el 18 i el 21 de febrer del mateix any. En aquesta obra primerenca, escrita poc després que fes divuit anys, la influència dels estudis amb Antonio Salieri era encara propera, potser per això, el primer temps sembla que es tracti d'una lliçó de piano a partir de l'escala de mi major, amb la combinació d'acords amb arpegis lligats i escales amb un marcat *staccato*, com si estigués practicant l'agilitat dels dits. Una peça prou original per a l'època que ja mostrava la llibertat amb què es basaria tota la seva obra. El segon moviment està escrit en forma de rondó, amb un tema que es va repetint. I el tercer és un scherzo amb un trio en la tonalitat de sol major que ens evoca altres obres de Schubert, com la *D. 850*. Del Schubert dels inicis, passarem al més tardà. Aquests

6 *Moments musicaux* ("Sis moments musicals") són un recull de peces compostes en diferents anys de la dècada dels vint del segle XIX i que van ser publicats el 1828, poc abans de la seva mort als només trenta-un anys. Tots sis semblen inspirar-se en danses de ritmes diversos. El primer es basa en un minuet; el segon és un dolç rondó, que té ritme de dansa siciliana; el tercer s'ha qualificat d'"aire rus" i és un dels temes que s'han fet més populars de tot el seu repertori; el quart té reminiscències bachianes en el seu ritme obstinat, que obre i tanca tot fent un fort contrast amb un cant lent i delicat; el cinquè agafa la mena de galop que trobem en moltes de les partitures schubertianes, i el sisè i últim retorna al minuet inicial amb moltes variants. En totes elles, la poètica musical de Schubert es constata en la seva capacitat de dibuixar temes melòdics d'una sensibilitat extrema.

Serguei Rakhmàninov (1873 – 1943)

En la segona part, canviem de latitud i passem a l'immens paisatge sonor de Serguei Rakhmàninov amb una selecció de peces, una d'elles arranjada pel mateix Arcadi Volodos, que actualment és un dels pianistes que més ha investigat el ric teixit harmònic d'aquest compositor colossal. Rakhmàninov va compondre un total de 24 preludis, que estan catalogats en dos reculls, l'op. 23 i el 32; aquests es completen amb el *Preludi núm. 2 en do sostingut menor*, op. 3. Tots ells són obres mestres que transcendeixen el teclat i esdevenen miniatures sonores d'una gran complexitat harmònica i tímbrica, encara que es tracti d'una peça musical breu i feta amb el propòsit d'introduir-ne una altra –d'aquí el seu nom– a partir del gran referent que va marcar Bach amb els seus preludis i fugues i que també van practicar magistralment Chopin o Debussy. El *Preludi número 2*, op. 3, el primer que escoltarem, també té aquesta forma breu i anticipatòria, però no consta entre els vint-i-quatre, sinó que forma part de les cinc peces titulades *Morceaux de fantaisie*, que va estrenar el mateix compositor el 20 de setembre del 1892 en el festival de l'Exposició d'Electricitat de Moscou, d'on aquest preludi agafa el sobrenom de "Les campanes de Moscou" pels acords solemnes amb què s'inicia, que recorden el so del carilló del Kremlin i que contrasten amb un tema central que va agafant una velocitat sonora cada vegada més extasiat per a retornar de nou als tocs de campana dels primers acords. D'aquests mateixos "trossos de fantasia", que són cinc peces breus de caràcter molt diferent, també sentirem la *Sérénade*, que és un temps de vals ple d'evocacions.

Volodos ha triat dos preludis més, tots dos número 10 però compostos en períodes diferents. El primer, de principis del segle XX, és una miniatura feta d'un preciosisme contrapuntístic que deixa l'oient meravellat. Forma part del recull de 10 *Preludis op. 23*, que van ser estrenats pel mateix compositor a Moscou el 10 de febrer del 1903. El següent preludi va ser compost una dècada després i

forma part del recull de 13 *Preludis* catalogat com a opus 32, el número 10 del qual és un ritme *lento* en tonalitat de si menor que ens porta cap a una atmosfera de sonoritat onírica que sembla evocar-nos de nou, però a la llunyania, aquella ressonància metàl·lica de les campanes.

La *Mélodie* és la setena cançó del recull de 12 *Romances*, op. 21 que Serguei Rakhmàninov va compondre el 1900 amb lletra de la poetessa Glafira Galina i que porta per títol *Zdes' khorosho* ("Que bé s'hi està") que el compositor va dedicar a "N", la inicial de Natalia Satin, la seva cosina amb qui aconseguirà casar-se després de demanar permís al mateix tsar. Volodos en fa una tota una recreació plena del sentiment melangiosament romàntic que Rakhmàninov era capaç d'extraure del piano.

Études-tableaux ("Estudis-quadres") forma part de la primera sèrie que Rakhmàninov va compondre entre agost i setembre del 1911 a Ivanovka, a la casa d'estiueig que tenia en aquell moment. En va fer una segona sèrie amb l'opus 39. Reben aquest títol perquè volen ser peces musicals que evoquin colors i formes, com teles sonores que l'oient pot recrear mentre les escolta, però també estudis on podia experimentar tota mena de recursos compositius. El número 3 el va utilitzar per al temps *largo* del seu quart concert per a piano i orquestra i va ser publicat després de la seva mort.

Aleksandr Scriabin (1871 – 1915)

Encara que ens mantinguem en terra russa, la música de Scriabin ens porta cap a un nou paisatge sonor per al piano, on la melodia sembla que es vagi desintegrant en infinits recursos harmònics que reflecteixen la capacitat de sinestèsia, de veure les notes en colors, que tenia aquest compositor. Aquesta *Mazurka*, inspirada en les de Chopin, forma part d'un recull de nou peces compostes entre el 1898 i el 1899.



Rakhmàninov tocant el piano (1936)

Ja en el segle XX, el 1908, Scriabin va escriure dues peces catalogades en el mateix opus 57, que són *Désir* ("Desig") i *Caresse Dansée* ("Carícia ballada"). Aquesta és una peça breu que, tal com diu el títol, té caràcter de vals i ens porta cap a l'atmosfera extasiant que trobarem tan sovint a l'obra d'aquest gran pianista i compositor rus. Seguint amb els títols suggeridors que Scriabin posava a les seves peces i composta un any abans, el 1907, sentirem *Enigme*, la segona dels *Trois morceaux* núm. 2. També es tracta d'un petit poema sonor que juga amb els timbres del piano tot fent arpegis que queden suspesos per a donar aquesta sensació de misteri.

El resultat de la seva recerca tímbrica constant també el trobem en la titulada *Flammes sombres* ("Flames fosques"), paraules que ja ens porten cap a l'abstracció musical vers on Scriabin es va anar endinsant, feta d'una paleta de timbres molt extensa.

El *Poema* núm. 2 correspon a la segona part de l'obra 2 *Poèmes*, amb la que ja estem a l'opus 71, composta el 1914, i que porta per títol *En rêvant, avec une grande douceur* ("Somiant amb una gran delicadesa"). Aquí la forma es disgrega amb tonalitats d'un fort impressionisme.

Vers la flamme és una obra composta el mateix any i d'una gran dificultat interpretativa. Es tracta d'un nou poema sonor amb una melodia molt senzilla que va descendent i que va vibrant, com aquesta flama que evoca, amb sonoritats de trèmols i amb harmonies molt subtils i abstractes. Segons el pianista Vladimir Horowitz, el màxim coneixedor de l'obra de Scriabin, era l'expressió del sobreescalfament de la terra i la tensió que sentim descriu de manera sublim aquest foc còsmic que ens fa recordar el mite grec d'Ícar i el Sol.

Mònica Pagès i Santacana

Periodista especialitzada en música clàssica

GRANS ORQUESTRES SIMFÒNIQUES

PROPER
CONCERT

**Orquestra Simfònica
SWR de Stuttgart**
Trio Ludwig
Eliahu Inbal, director

Beethoven, Triple Concert,
en do major, op. 56

Bruckner, Simfonia núm. 4,
en mi bemoll major, "Romàntica"

19/11/18

Dilluns

20.30 H L'AUDITORI

www.ibercamera.com



19/11/2018 - 20.30 H

SIMFONIA ROMÀNTICA

Orquestra Simfònica SWR de Stuttgart
Trio Ludwig | Eliahu Inbal, director

Beethoven, Triple Concert, en do major, op. 56
Bruckner, Simfonia núm. 4, en mi bemoll major,
"Romàntica"



17/01/2019 - 20.30 H

NOVENA DE MAHLER

Orquestra Simfònica de Düsseldorf
Ádám Fischer, director

Mahler, Simfonia núm. 9



11/03/2019 - 20.30 H

GERGIEV & TRIFONOV

Orquestra Simfònica del Teatre Mariinsky
Valery Gergiev, director | Daniil Trifonov, piano

Rakhmàninov, Concert per a piano núm. 1, en fa
sostingut menor, op. 1
Mahler, Simfonia núm. 5



08/05/2019 - 20.30 H

CINQUENA DE XOSTAKÓVITX

Orquestra Simfònica Txaikovski
Vladimir Fedosseiev, director | Alexei Volodin, piano

Txaikovski, Concert per a piano núm. 1,
en si bemoll menor, op. 23
Xostakóvitx, Simfonia núm. 5, en re menor, op. 47



19/06/2019 - 20.30 H

SIMFÒNICA DE VIENA

Orquestra Simfònica de Viena
Leonidas Kavakos, violí i direcció

Mendelssohn, Concert per a violí, en mi menor, op. 64
Brahms, Simfonia núm. 1, en do major, op. 68

Cicle en coproducció amb

L'AUDITORI

T. 93 317 90 50 - www.ibercamera.com



PATROCINADOR PRINCIPAL



RAMÓN BILBAO

AMB EL SUPORT DE



MITJANS COL·LABORADORS

LA VANGUARDIA

Cat **W**úsica

TEMPORADA IBERCAMERA AIE COL·LABORA AMB

apropa
cultura
una porta
a la inclusió

ESCENA!25

#QUADERN
CULTURA

COL·LABORA AMB NOSALTRES

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb Mònica Tarré: mtarre@ibercamera.com

SEGUEIX-NOS



ORGANITZA

Temporada Ibercamera, A.I.E.
Una producció d'Ibercamera en associació amb Ramón Bilbao.

Ibercamera és una empresa de:

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50 – F. 93 277 72 78

Edició: **Temporada Ibercamera AIE**
Disseny gràfic: **Ivó Alvarez i Anna Defez**
Impressió: **Grafiko**
Dipòsit legal: **B 24277-2018**



*Ser capaz de expresar lo
que las palabras no pueden.
Llegar a lo más profundo
del alma. Transportarte
a lugares lejanos sin moverte
de donde estás. Tener el poder
de inspirar a las personas.
Ser música. Ser vino.*

EL VIAJE COMIENZA AQUÍ

   www.bodegasramonbilbao.es

Venturio
• CLUB •

CON EL ABONO DE IBERCAMERA TIENES VENTAJAS EN EL CLUB VENTURIO

*Ahora puedes disfrutar de las condiciones de Socios Premium
en el Club Venturio de Ramón Bilbao:*

- 15% de descuento en todas las compras
- Pedidos sin coste de envío

**Date de alta ya en nuestra web con el código:
RBIBERCAMERA**

WWW.TIENDA.BODEGASRAMONBILBAO.ES

 **941 310 316**

Promoción exclusiva para los poseedores del Abono de Ibercamera. Pedido mínimo para poder aplicar el cupón: 30 €. Fecha de validez del código: 31/12/2018.

DESDE



1924

RAMÓN BILBAO